

שתי הלחן פרק אחד עשר מנהות

מסורת הש"ם

חות הב"ח

הדרן עלך שתוי הלחם

המגחות וונכדים. עד אז
קדשו כלבי. לו קדר
הו יונק טהור מלך קדושים דמיון
תוקני נבדתון וכגדלים קדושים
ונבנופת וכעטס וכאנונה וככל
רכס סגנוןתו חיין לאס פדי
לא נחלם פדיון. נקדותם סגנון
ונכמים נצערם מוס למלפיה
מכלה: גם', ואפיון (א) טהור
פדיון. מנחות ונוכדים: צעל מו
יקרי טהור. מפלס נקמן [תק.]
דמכי

במי שבירדו הקוקו. ס"ה למלני נספּוּ נולג וועלטס (סוכת ד' כ').
לול קיס ממליג צמתקדמת מסוכס פסול ניאה וויל מלמיין
דינעטס כמי סמאנלאו הקוקו סלוי סקס לדען בעי סכן גאנדי כסונס
געמליין: ט) **שנוי ימים** טובים של ראש השנה קודם לשבת נפה

מיט ליליא רבי שמשי ליקדרש וליפוסל
מר^ט רבעא בשקדם וסילק מר ומטרא
יתימא רב אשי אמר אפלו תחמא בשלא
סם וסילק ביוון דסדרו שלא במצותו געעה
אי שסדרו הקוף: מותני^ט שתី הלחם
נאכלות^ט אין פחו משנים ולא יותר על
לשא "כיצד נאפו מערב יוז"ט נאכלות
ט"ט שעינן חל וום טוב להיזו אדר השבת
כללות לשלהה ללחם^ט הפנים^ט נאכל
איתן פוחת מותעה ולא יותר על אחד
שר כיצד נאפה מעורב שבת ונאכל בשבת
וישירהה שני מים^ט [טובים] של אש השנה
כל לאחר עשר יאנינו דוחה לא את השבת
א את יוז"ט רבן שמיעון בן גמליאל אומר
שם רבי שמיעון בן היגון דוחה את יוז"ט ואינו
דוחה את ים צום: גמ' אמר ריבניא לדברי
נאומר נדרים ונוכחות אין קרבין ביז'ט לא
מא מודאורייה מיהוא חז ורבנן הוא דגנו
שלא ישאה אללא מדאורייטה נמי לא חז
היא שתី הלחם דוחכת היום הו ואילכיא
וימיר שם ישאה וקחני אינו דוחה לא
את השבת ולא את יוז"ט:

הדרן עלד שני הלחם

מנחות יהונסכים שנטמאו עד שלא קדרשו בכלין יש להם פרין משקידיש כלין אין להם פרין יהופות והעיצים והלבנה שליל שרת ^ט משנמנאו אין להן פרין שלא אמר פרין אלא בכהמה: גמ' אמר ומואל ואפליו הן מוחורי נפרין מאי טעם מה דלא קדרש בכלין קדושת דמים נינחו קדרושים דמים נפרין וזה נטמאו תנן הוא לדין ראי' ג' שלא נתמאו ואייד' דכא בעי יהותנא סיפה משקידיש בכלין אין להן פרין ואפליו נתמאו נמי לא תנא נמי רישא נתמאו ^ט עד שלא קדרשו בכלין ^ט פשיטה דרשת הגוף נינחו אצטראך סלקה דעתך אמן מא נמי בעל מום דמי ^ט וαι' ג'DKDOS זיפריך הני נמי ליפריך קפשמיון לן דלאו כי הא

ויקט יוס מוס מוס למס ספיפיס: הדרן עיר שמי הלהב
יוס יוס גדי צמי שלמה ונמנס מהקן דמילמדו דרכ'ג מימיינט נמר גאנ מלמי, גדי דצמי קלומען
ויקט יוס יוס מוס מוס למס ספיפיס: הדרן עיר שמי הלהב

לע' מתקשה קומין גאנז (עמ' 16) כי לא לומד פון ווברת על שא' קוש' נזהה; (ב) כדי לאיזג'ן: (ג) ביל' שב' סטודנט מאנגליה נזכר בבל' און האוניברסיטה של לונדון (עמ' 16) כי לא מתקשה קומין גאנז (עמ' 16) כי לא לומד פון ווברת על שא' קוש' נזהה; (ד) כדי לאיזג'ן: (ה) דמי לאימר: (ו) הדעתה:

נב א מ"י פ"ח מ"ה ממדין
 ומופקן ס"ל ע"ט:
 נג ב ג מ"י סס פ"א ס"ל ע"ז:
 נד ד מ"י פ"ז מ"ה מלה מגנש
 פליהם וול"ה:
 נא ה מ"י פ"ז מ"ה ממסו
 מומך ליליאן ופ"ג מ"ה
 פקודות מ"מ ס"ל ע"ח:
 נב ו מ"י פ"ז מ"ה ממסו
 מומך ליליאן עשי ר"ק ע"ז:
 נז'ס"מ מ"ה ערך סכלת ע"ט:

רביינו גרשום

שיטה מקובצת

[ג] אמר רבייא בקשוד:
 [ב] נאכלות לא פחות:
 [ג] נאכל, לא פחת: ד' שמא
 טהרה נורם ונדות של כל
 המשנה עד ייש ולא הו
 מפתקין המכינים להקרין
 ולואכלן ומצעאו קשים
 באין לביית הפסול והוא בון
 פדין והם אפי' נתמאות:
 שנייה

א מײַ פֿרְנָסְטּוֹמָה לְקָוָוִי
מוֹגֵחַ פֿלְגָּה וּפֿרְנָסְטּוֹמָה
בְּלָבָּה יְהִי :

בְּ בְּ מֵיְהָדָה לְקָוָוִי
מוֹגֵחַ פֿלְגָּה :

ד גְּ מֵיְהָדָה מְלָאָה עֲרָכָן
וּמְכֻמָּן פֿלְגָּה :

ה דְּ מֵיְהָדָה מְלָאָה לְקָוָוִי
מוֹגֵחַ פֿלְגָּה :

תורה אוრ השלים

1. ואם כל בהכמה טמאה אשר לא יזכירו ממנה קרבן לוי היעמיד את הבהכמה לפני הבכון ויראהכו יא
2. ואם בבהכמה שטמאה וופרה בערך וויסף חמשותו עלייו ואם לא יגאל ונמקר בערכיה ויראהכו יכו

הגהות הב"ח
(רשי' ד"ס וו' כל
במה טמאה:

שיטה מוקבצת

[ט] טמאה והר בבלוי וומין
כרי והשאר נמחק: [ג] תיבת
שנמכארא נכחן: [ה] ממש
דבוחה/orין: [ז] מהיבות דעתים
ולבינה ענין משה על האוכלה
נמחק: [ט] מתיותת איג'ג
דקירות דמים כ' עד
וטווערים מס נמחק:

[א] ארכנדי, ארכנדי, ארכנדי

אע"ג דגנתמאו בטחוורם
למתקני טומנהה גה
טפטולין (ונחיש דג' נ') גה
ולזונה סכ' חמ' עטפקיין
דמללי סרכ' גה נאrectum.]
לבד דמייליך נלהר קדרך צכל' סרכ'
בכאנ' צדחתן חן געלם מוס טהנמל נה פידין נלהר קדרך צכל' סרכ'
ויאו (ט) בכאנס כטמלה נפלן: פטלה מאט.

דמכל' שורת לא אשכחן דמייריק ובעל מות היכא איקרי טמא תהניא¹⁶ ואס כל בחמה טמאה¹⁷ אשר לא קרבו ממנה קרבן לה' אבבעיל' מומין שנפדי' הכהוב מדבר אתה אומר בבעל' מומין שנפדו' או איןו אלא בחמה טמאה ממש כשהוא אמר¹⁸ ואס כל בחמה הטמאה ופה בערך הר' בחמה טמאה אמרה מומנה קרבן לה' מי שאינה קריבת לה' כל עיר צורה ושותה קריבת הום וקריבת לחר מותיב רב הונא בר מנונה העופות והעיצים ולובונה וכלי שרת¹⁹ שנטמאו אין להן פרון שלא נאמר פרון אלא בחמה בשלא עופות קדושת הנוף נהנו ולא אמר אלא בחמה אלא עצים ולובונה וכלי שרת לפיכון אלא לאו משום²⁰ דטהורין בעלמא אין נפרון והני גמי אע'ג²¹ רנטמאו כתורה רבו יי' רעיצים ולובונה²² לאו בני אשוי אוכלא נהנו אלא חיבת הקודש משווה להו אוכלא דעתים כמה דלא משפי להו לנורין לא מיתכשר לבונה נמי כמה דלא קידשה בכלי שרת לא מרכישה כל' שרת נמי הויאל ואיתו לחו טהרה במוקה לא לעולם אימא לך טהורין בעלמא נפרון והני משום דלא שכחו הוא בשלמא לבונה וכלי שרת לא שכחו אלא עזים משיכח שכחו עזים נמי כוין²³ נאמר מר כל עץ שנמצא בו חולעת פסול לבני מובה הילך לא שכחו אמר רב פפא אי שמעיא ליה לשםאל הא²⁴ דתניתא ידמיהפ'ים הנימים לברך הדיבת אין פרון אותן אלא למובה שכ' הדואי למובה אין יוזא מידי מובה לעולם²⁵ ואע'ג²⁶ קדרושת דמים נינהו אין נפרון הויאל וטהורותם הם הוה הדר בה ולא הדא שמיעא ליה ולא הדר בה לא אמרת התרם כוין דלא שכחו לא מיפורק הכא נמי כוין דשביחי מומין דפסלי בחמה דאפי' בדורון שביען נמי פסלי הילך לא שכחו רב בתנא אמר טמאן נפרון תורה דתניתא שמן וממונע כוונת קולך נסח:
נפרון וכן סק' לוכוו סכה:
אאן נפרון איכא דארמי וו' א' ר' אוישעיא אפי' מהוין נפרון רבי אלער אמר יבול' טמאן נפרון מהוין אין נפרון חוץ מעשיירות האיפה של מנחת נפרון בדורון חטאנו אמר רב אושעיא שמעתי פיג' במנחה לרבי שמעון אינו בטמא טומאת אוכlein²⁷ דתנן העלה וכלי הרכם

דברינו גרשום

ח) חולין ג"ל וסਮיעין מימי

